

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. VI. Dissertationis II. Articuli I. Tria de uxore quæsita expediuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

cos ejusdem conditionis¹, attamen omnes præterim nobiles, & in dignitate constituti meminerint se esse membra statut Ecclesiastici: se vivere de matrimonio Christi & pauperum, populi peccata comedere: atque adeo se gere non ad pompam, luxum, fastum & vanitatem, sed in omnibus ostendere moderationem, modestiam ac frugilitatem, uti paucis indicat Trident. Sess. 25. c. i. de reform. unde cit. Raiffenstuel

num. 84. pronuntiat illos Clericos nobiles in statu periculo animæ versati, qui prætextu nobilitatis de bonis Ecclesiasticis æquè, aut etiam splendidius, ac similis conditionis Laici Nobiles se gerunt in victu, vestitu, famulatu, convivijs: hos acclamat pauperes verbis S. Bernardi Epistola 42. ad Sennonessem Archi-Episcopum: nostrum est quod effunditis: nobis crudeliter subtrahitur quod expenditis, &c.

§. VI. Dissertationis II. Articuli I.

Tria de uxore quæsta expediuntur.

408. **Q**uæritur primò an uxor amplissimam dote matri afferens posset suæ nutriti 40. aureos donare contra præsumptam viri voluntatem. Secundò an uxor possit etiam in sibi, aut familia necessaria expendere, pecuniam, quam dat maritus ad solvenda sua debita, quin obligetur de suo postmodum creditoribus satisfacere, dum maritus non est solvendo. Tertiò an uxor ex dote, aliquævis suis non potens se, & familiam alere possit moderatam sustentationem accipere ex usuris illicitis, aut furtis mariti?

Resp. Ad primum cum Molin. Disput. 274. §. Ex dictis possumus, &c. affirmativè, quando ipse maritus a tentis utriusque facultatibus potest similem facere donationem remuneratoriam,

præterim si matrimonium sit initum contraactu medieratis, seu ut lucra sint utrique communia. Ratio quod æquitas petat in talibus circumstantijs, ut nequeat maritus esse rationabiliter invitatus. Responsio est contra Nav. Manu. c. 17. num. 155.

Resp. Ad secundum affirmativè in gravi necessitate cum Sanch. lib. 9. de Matrim. Disput. 4. n. 30. contra Ludovic. Lopez, quia non minus vir obligatur alere uxorem, & familiam, quam solvere creditoribus, ergo cum summa illa destinata pro solvendis creditoribus ante solutionem creditorum maneat in Dominio mariti, uxor illam expendens facit id, ad quod tenebatur maritus, sic autem non est, cur debet postmodum creditores solvere,

Respi

Resp. Ad tertium etiam affirmandum cur, Sanch. junct. lib. 10. *Disput.* num. 9. Lugo *de just.* *Disput.* 16. n. 74. addente contra alios eam id licetè facere, et si careat animo restituendi creditoribus cum fuerit effecta sui iuris. Ratio, quia pecunia illa usuraria aut furativa der commixtionem: cum viri pe-

cunijs transit in Dominum viri (Oppositorum dic si constet non esse commixtam) sed si sic, non est, cur debeat habere animum compensandi, cum viri pecunias ex debito sustentari debeat seu quod perinde est non minus tenetur alere uxorem cum familia, quam usuras injustas, & furtar restituere.

§. VI. Dissertationis II. Articuli II.

An Professus, aut exhæredatus, aut renuntians hæreditati augeat, aut minuat legitimam.

409. **Q**uæritur primò cum legitima augeatur, vel minuantur pro numero liberorum per dicta n. 113. in versu. Porrò portio, an augeat numerum Professus Religiosus, aut exhæredatus? *Resp.* Ad primum affirmativè de Professo Religionem capacem bonorum in communi, quia hujus nomine partem capit Monasterium, uti certum est.

Econtra si Religio, quam Professus est, sit bonorum in communi incapax, vivo etiam patre numerum non auger, quia fictione juris non habetur pro superstite, nec habetur de familia, dum pater moritur, atque adeò non facit partem, est enim communiter recepta regula, qui non admittitur cum aliis, aut numerum non facit, nec partem facit. *Lege plane 34. §. si duobus, ff. de Legatis. Zoës. de inoffic. testam. n. 86.*

410. Quæritur secundò an filius exhæredatus imminuat legitimam? *Resp.* Dum filii sunt pauciores, quam quinque

filius justè exhæredatus non est censendus in numero ad aliorum filiorum legitimam imminuendam, ut si ex tribus filiis unus sit exhæredatus, legitima reliquorum duorum erit integer triens, ita Haunold. tr. 6. n. 493. post Fachin. lib. 4. controv. 31. per Novel. 22. c. 21. juncto c. 47. Contra Bart. Paul. castrens. Ratio, quia paria sunt liberos non habere & habere justè exhæredatos, *L. 16. & 17. ff. de inoffic. testamentis:* sed si tertius filius, qui supponitur exhæredatus non esset in rerum natura reliqui duo acquirerent integrum trientem, ergo etiam in casu justæ exhæredationis.

At si filii essent plures, quam quatuor E. g. s. & quintus justè exhæredatur, ejusmodi exhæredatio redigeret reliquos quatuor infra numerum quinariū, nempe ad quaternarium, proinde legitima eorum non esset semis, seu medietas hæreditatis, sed triens. Ratio, quod exhæredatus habeatur pro mortuo. *L. 1. §. Et si patronus, ff. de con-*

F f f jnn-